

Madame Frisch (fir sich).

Was mache!... was afange (se läuft in dr Stuwen-umme, me hört uf dr Gasse schreie: Hän 'r alti Lump! Kinkelepelz!) Ah! dà Lumpemann! (se rieft züem Fenster üse) He, Lumpemann:... wànn Sie viellicht ku mit is z'Nacht esse?... was, er will nitt emol!... er meint alleweg, 's isch G'schpass... aha... dert kunt e Kàmifeger, viellicht ka-n-ich dà engàgiere ... He... Kàmifeger!... kämme-n-emol do... (se winkt em).

Herr Ledig (fir sich).

Décidément, d'Madame Frisch müess g'schittelt si... ich will mich glaüb üs em Staüb mache...

Madame Frisch (kehrt si um).

Er hat nitt dr Zit, sàit er!.... (züem Herr Ledig) was lüege Se mich eso verstört a, Herr Ledig... dà Kàmifeger hätt känne-n-in eim vo-n-uns 's Lewe rette un viellicht grad Ihne!

Herr Ledig.

's isch möglic... awer einstwile will ich mich süeche selwer z'rette!

XII. Uftritt.

Madame Frisch, Herr Ledig, Herr Krach, derno Herr Flink.

Herr Krach (kunnt ine rechts).

Madame Frisch, dr Oncle isch jetz wieder besser un wott jetz z'Nacht esse... me wartet nur noch uf Sie un dr Herr Ledig.

Madame Frisch (freidig).

Oh!... mr sin g'rettet!... desto besser... das isch mr noch liewer as dr Kàmifeger... kämme Se jetz, Herr Ledig... (se nimmt en am Arm) ich glaüb, ass mr dasmol unser Nachtesse verdient hän.

Herr Ledig.

Ich verstand allewil weniger...

Herr Flink (kunnt ine rechts).

Nundebuckel noch emol... ha-n-ich e-n-Angst g'ha!... 's isch mr ganz schwindlig gsi, awer jetz geht's wieder besser... (züer Madame Frisch) à propos, De hasch e g'scheidte Nase g'ha, ass De dr Herr Krach dert nitt hasch lo furtgeh, denn grad ha-n-i g'achtet am Tisch, mr wäre sunscht drizelne gsi!

Herr Ledig.

Ah!... jetz geht mr e Liecht uf!... jetz, jetz verstand i's!...

Herr Krach.

Sie hän Zit brücht derzüe, güeter Frind... was doch dr Awerglaüwe nitt mache ka!... also, merken-eüch das, die wo wànn glicklig verlobt si, die solle vor allem trachte, ass se nitt drizelne sin am Tisch, sunscht...

Herr Ledig (schelmisch züer Madame Frisch).

Sunscht hat me z'riskiere, ass e Kàmifeger kunnt ku nàwe-n-eim sitze!...

G'sang.

(Mitnander).

Wenn ihr wànn Gäst ilade,
So gàn schön acht,
Drizelne bringe Schade,
's isch längst üsg'macht!
Wenn dr Vierzehnt fehle thüet,
Isch e Lumpemann o güet
Od'r e Kàmifeger
Im hoche Hüet!